

Case Liisa

Olet aloittamassa työt syysloman jälkeen pienryhmän opettajana, joskin ilman erityisluokanopettajan pätevyyttä, Fuulaan alakoulussa. Illalla saat rehtorilta puhelun. Liisan vanhemmat haluavat tavata sinut ennen koulun aloitusta ja kertoa 2.-luokkalaisen Liisan kokemuksista luokassa tähän saakka.

Suostut tapaamiseen ja kuulet allaolevan. Mitä sait irti vanhemman kertomuksesta?

Suunnittele, miten

- a) huomioit Liisan tarpeita ensimmäisinä päivinäsi uudessa työyhteisössä
- b) autat Liisaa pitkäkestoisesti.

Liisan vanhempi kertoo:

No Liisa alkoi oireilla voimakkaasti heti siirryttyään eskariin, jossa oli uudet tilat, systeemit, aikuiset ja kaverit. Tuli raivokohtauksia, vaikeuksia toisten lasten kanssa toimimisessa. Hoitosuhde saatiin melko nopeasti.

Ensimmäinen luokka oli kuormittava myös äidille. Tää edellinen opettaja oli kouluttamaton, se ei pärjännyt yhden avustajan kanssa ryhmässä, jossa oppilaita oli enimmillään 5 ja yleensä 4. Koska koulusta alkoi tulla kännykällä palautetta raivokohtauksista tai piiloutumisesta nurkkaan pahimmillaan monta kertaa päivässä, pyysin psykologin paikalle seuraamaan lapseni käyttäytymistä päivän aikana. Psykologi ajoi suoraan koululta meille kotiin ja sanoi suoraan, että lapsi on otettava välittömästi pois koulusta kolmeksi viikoksi. Tänä aikana koulun piti järkeistää pienryhmän toimintaa.

Opettajalle järjestettiin lasten psykologian poliklinikan avulla mahdollisuus käydä tutustumassa naapurikaupungissa toimivan pienryhmän arkeen. Olisi ollut mahdollisuus nähdä, kuinka strukturointi toimii käytännössä. Hän kieltäytyi, kun piti tuollaista turhana.

Nyt syksyllä koulupäiviä lyhennettiin kahteen tuntiin päivässä ja minun piti mennä istumaan luokkaan Liisan viereen. Myös kahdella muulla oppilaalla oli oma aikuinen mukana luokassa. Mä kiinnitin huomiota siihen, että tämä sua edeltävä opettaja ei puhunut sanaakaan näille oppilaille, vaan ojensi tehtäväpaperit meille aikuisille ja antoi ohjeet tavallaan meidän kauttamme tyyliin "Tästä paperista kolme ensimmäistä laskua".

Voi, kumpi tää saataisiin nyt toimimaan jotenkin. Mä oon joutunut työtkin lopettamaan sen takia että Liisa pärjäisi koulussa. Ei se osaa tai uskalla oikein sanoa sille sun edeltäjälle mitä se ajattelee tai tarvii, ja sitten kun ei Liisa oikein tiedäkään mitä pitää tehdä, kun siellä ei ole semmosta selkeätä struktuuria ensinkään niihin tehtäviin tai oppitunteihin.